

Vaikeus kieltäytyä croissantista

Istut lentokoneessa matkalla Singaporesta Pariisiin. Tiedät, ettei kukaan koneessa tunne sinua. Koti on kaukana, et ole kuulut viikkoihin kenenkään puhuvan suomea, et edes ruotsia.

Vieressäsi istuu nuori ranskalaismies, jonka käsi on kipsissä. Autat hänen kassinsa hyllylle. Kiittäessään hän selittää jotakin lasketteluonnettomuudesta – erikoinen tapa hajottaa kätensä rantalomalla.

Hänellä on lippahattu väärinpäin ja hametta muistuttavat shortsit.

Olet varma, että hän on puoliksi hullu.

Laitat kuulokkeet korviisi ja keskityt katsomaan televisiota. Pidät hullun näkökenttäsi laidalla, jotta huomaat ajoissa jos hän alkaa käyttäytyä uhkaavasti.

Kone soljuu eteenpäin viileän eetterin ei-missään. Se on niin korkealla, että maasta sitä ei erota, se on kuin lakanut olemasta. Ikkunoista näkyy tasainen, vaalea pilvimassa, johon auringonsäteet levittävät purppuraisia vyöhykeitään.

Stuertit ja lentoemännät ovat kadonneet käytäviltä kuin odottamaan lopullista tuhoa. Puoleen tuntiin heidän ei tarvitse hymyillä.

Kun kasvisruoka-annoksesi tuodaan eteesi, nuokut unen raja-
mailla. Raotat haukotellen kannen foliota ja ymmärrät ereh-
tyneesi tilauksessa.

Tarkoitus oli saada keliaakikon annos. Tässä kaikki on pas-
taa, valkoista leipää, aasialaista rusinapullaa. Edes salaattia
ei ole.

Lentoemäntä on jo edennyt seuraavalle riville. Vilkaiset
mustaa, kadehdittavan paksua tukkaa ja päätät, ettet jaksu se-
littää hänelle ruokavaliotasi. Tiedät ettet kuole, vaikka kerran
syötkin vehnää.

Kuorit ottimet muovistaan ja alat haarukoida ruokaa väsy-
neesti. Kun nieläiset ensimmäisen pennepastan, tunnet itse-
si typeräksi. Samalla nautit salaa siitä, että pitkästä aikaa syöt
lempiruokaasi, vaikkakin ylikeitettynä ja oudon makuisena.

Istuintila on ahdas ja muoviaterimet taipuvat, mutta ruo-
kailu sujuu tyylikkäästi. Pullanmurut putoavat siististi tarjotti-
melle, eikä vesi läiky syliisi. Onnistut seuraamaan elokuvaa ja
syömään siististi, melkoinen saavutus ahtaassa matkustamos-
sa pilvien yllä.

Kun pyyhit suupieläsi liian pieneen serviettiin, onnittelet
itseäsi. Olosuhteisiin nähden näytät hyvältä, tyylikkäästi lait-
tautuneelta. Matkasi ei ollut huono, mutta jotenkin järjetön
kylläkin. Onneksi olet matkalla kotiin, rakastamiesi ihmisten
luokse. Edes ensi viikon pitkät työpäivät eivät lannista sinua.

Ruokailun jälkeen vatsasi alkaa tuntua oudolta. Tiedät, ettei se
ole vakavaa. Elimistösi ei vain ole tottunut vehnään. Vatsasi
kurisee, mutta olet varma, etteivät muut kuule ääniäsi. Lähel-
läsi kaikki istuvat kuulokkeet päässä.

inoksesi tuodaan eteesi, nuokut unen rajatellen kannen foliota ja ymmärrät ereh-

la keliaakikon annos. Tässä kaikki on pas-
i, aasialaista rusinapullaa. Edes salaattia

jo edennyt seuraavalle riville. Vilkaiset
an paksua tukkaa ja päätät, ettet jaks se-
aliotasi. Tiedät ettet kuole, vaikka kerran

ovistaan ja alat haarukoida ruokaa väsy-
ensimmäisen pennepastan, tunnet itse-
nautit salaa siitä, että pitkästä aikaa syöt
akin ylikeitettynä ja oudon makuisena.

s ja muoviatерimet taipuvat, mutta ruo-
sti. Pullanmurut putoavat siististi tarjotti-
syliisi. Onnistut seuraamaan elokuvaa ja
koinen saavutus ahtaassa matkustamos-

lääsi liian pieneen serviettiin, onnittelet
nähdessä näyttät hyvältä, tyylikkäästi lait-
ei ollut huono, mutta jotenkin järjetön
matkalla kotiin, rakastamiesi ihmisten
n pitkät työpäivät eivät lannista sinua.

asi alkaa tuntua oudolta. Tiedät, ettei se
i ei vain ole tottunut vehnään. Vatsasi
ma, etteivät muut kuule ääniäsi. Lähel-
kkeet päässä.

Päätät mennä wc:hen, mutta stuartin työntämä ruokakä-
peittää käytävän.

Ranskalainen saa annoksensa. Hän kirkuu ilosta, työntä
haarukkinsa makkaraan kuin se olisi vielä tapettava. Hä
käyttää veistään holtittomasti. Ehkä se on hyvän merkki: hä
ei ole tottunut väkivaltaan. Miehen terve käsi on kummall
sen laiha, sekin vahvistaa turvallisuudentunnettasi. Jos jou
tuisit puolustautumaan häntä vastaan, sinulla olisi mahdol
lisuuksia.

Puolen tunnin päästä vatsasi tuntuu kipeältä, mutta rans-
kalainen estää matkasi wc:hen. Kärsien seuraat, miten hän
syö uskomattoman hitaasti. Hän on leikannut makkaran kyn-
nenkokoisiksi paloiksi, levittää muusia tasaisesti palojen väliin
ja kustuttaa suupalojen välissä huulensa viiniin. Näyttää siltä
kuin hän yrittäisi värjätä huuliaan punaiseksi.

Katsot toiselle puolelle. Nuori nainen on hylännyt tarjot-
timensa ja nukahtanut tyynyn syleilyyn.
Suolesi on muuttunut raskaaksi.

Pieraiset.

Et voi sille mitään.

Maaailmaan syntyy vaimea tuhnu.

Olosi helpottuu, kuin nenäliinaan tukahdutetun aivastuksen
jälkeen. Wc:n punainen merkkivalo ei saa sinua enää pois to-
ltaan.

Vilkaiset ranskalaista, huomasiko hän mitään. Hän pitää
makkaranpalaa haarukkinsa piikeissä, kuiskii sille jotakin.

Pieraiset uudelleen.

Tuhnu leviää lempeänä kuin yöllinen kuiskaus. Ei ääntä,
ei hajua. Hetken pakaroidesi välissä tuntuu lämpimältä, sit-
ten lämpö häviää. Nautit kun ilma poistuu vatsasta luonnollis-
ta tietään. Järkeilet, ettei sinun edes kannata mennä wc:hen.

Pieraiset, katsot ympärillesi, pieraiset, katsot ympärillesi. Kukaan ei huomaa. Se on kuin leikkiä.

Olet kolmivuotias. Olet juuri saanut pikkuveljen, suloisen nyytin, joka imee itseensä kaiken huomion ja tuomitsee sinut ikuisen yksinäisyyteen.

Vanhempasi sanovat, että olet jo iso tyttö, sinun on pärjättävä hetken aikaa yksin. Veljeesi verrattuna oletkin valtava, ja myös paljon vähemmän rasittava. Tiedät, että vanhempasi ovat ylpeitä siitä, miten olet kypsynyt. Mutta sinäkin olet lapsi, ja välillä sinun täytyy saada käyttäytyä kuin lapsi.

Eräänä päivänä isäsi silittää paitaansa. Höyry nousee silityslaudalta, kostuttaa olohuoneen suuren ikkunan. Näet harvoin isääsi yhtä keskittyneenä. Äitisi häärii pikkuveljesi luona, kutittaa varpaita, vaihtaa vaippaa, nauraa veljesi nauraessa ja hyssyttelee heti kun hän alkaa itkeä.

Katselet vanhempiasi keittiöstä, tajuat, että sillä hetkellä kukaan ei kiinnitä sinuun huomiota. Kipu lävistää sydämesi. Itket niin hiljaa, että vanhempasi eivät kuule.

Päättät lähteä ulos. Sinulla ei ole housuja, mutta et välitä siitä.

Kun paiskaat oven kiinni, vanhempasi havahtuvat. Äitisi alkaa itkeä. Isä ei heti tajua, kuka on lähtenyt ulos. Käytät hämmennystä hyväksesi, juokset niin kovaa kuin jaloistasi pääset.

Ehdit pihatieltä isommalle tielle. Valitset paikan, kyykistyt valkoisen, viime kesänä maalatun keskiviivan päälle. Polvesi hipovat korvia ja kätesi osuvat maahan. Viileä kevätuuhi hyväilee pakaroitasi.

i, pieraiset, katsot ympärillesi.
leikkiä.

anut pikkuveljen, suloisen nyy-
nuomion ja tuomitsee sinut ikui-

let jo iso tyttö, sinun on pärjät-
eesi verrattuna oletkin valtava,
sittava. Tiedät, että vanhempasi
psynyt. Mutta sinäkin olet lapsi,
iyyttäytyä kuin lapsi.

ä paitaansa. Höyry nousee sili-
teen suuren ikkunan. Näet har-
. Äitisi häärii pikkuveljesi luona,
paa, nauraa veljesi nauraessa ja
itkeä.

istä, tajuat, että sillä hetkellä ku-
iota. Kipu lävistää sydämesi. It-
si eivät kuule.

ei ole housuja, mutta et välitä

vanhempasi havahtuvat. Äiti-
ia, kuka on lähtenyt ulos. Käy-
juokset niin kovaa kuin jaloista-

tielle. Valitset paikan, kyykistyt
latun keskiviivan päälle. Polvesi
at maahan. Viileä kevätuuhi hy-

Lämmin, irtonainen kakka tulee saman tien. Toinenkin pö-
käle ehtii pudota ennen kuin kirkuva äitisi ehtii lähellesi.

Isäsi juoksee hänen perässään.

Veljesi on jäänyt yksin. Olet voittanut hänet.

Kun saat ponnistettua kolmannen pökäleen asfaltille, itke-
vä äiti ottaa sinut syliinsä. Purskahdat itkuun äidin lämmös-
sä. Isä pysyy tyynenä, silittää hiuksiasi ja puhuu sinulle helläs-
ti. Hän katselee ympärilleen, tarkistaa, etteivät naapurit näe
kohtausta.

Tuntuu kuin vanhempasi pyytäisivät sinulta anteeksi koko
illan. Ruoan jälkeen saat jäätelön, jonka nautit äitisi sylissä.
Ajattelet, miten jäätelö muuttuu kakaksi ja kakka jäätelöksi ei-
kä sinua itketä moneen päivään.

Ymmärrät aineen ikuisen kiertokulun ja sen, miten häily-
väisiä tunteet ovat.

Kun ranskalainen viimein lopettaa ateriansa, wc:n valo kutsuu
matkailijoita helpottamaan oloaan. Katselet valoa, mietit pitäi-
sikö sinun käydä wc:ssä ennen kuin alat nukkua.

Haistelet ilmaa, et huomaa vihjettäkään kymmenistä pie-
ruista, jotka olet päästänyt ruokailusi jälkeen. Ihmiset eivät
tuijota sinua. Olet varma, etteivät he ole huomanneet mitään.

Vatsasi tuntuu normaalilta. Edes turbulenssi ei aiheuta tun-
temuksia.

Olet ilmiselvästi ratkaissut ongelman parhaalla mahdollisel-
la tavalla.

Ranskalainen viittoon stuertin paikalle ja antaa tarjottimen-
sa pois. Veitsi ja haarukka katoavat hänen kättensä ulottu-
vilta. Stuerti sanoo hänelle jotakin, vitsailee kai siitä, miten

hitaasti ranskalainen söi. Ranskalainen levittää kätensä hyväntuulisesti. Stueriti taputtaa häntä olalle, kysyy jotakin kädestä, ranskalainen latelee litanian, jota et ymmärrä.

Puhuessaan ranskalainen vaikuttaa normaalilta ihmiseltä, jolla on unelmia, suunnitelmia ja pelkoja.

Ehkä olet tehnyt hänestä liian nopeita johtopäätöksiä.

Rentous saa sinut haukottelemaan. Sinun tekee mieli suostua jalkasi. Työnnät tuolin varovasti lepoasentoon. Pian parkaroidesi lempeä lämpö tuudittaa sinut miellyttävään uneen.

Olet elämäsi ensimmäisellä etelänmatkalla. Poikaystäväsi on päättänyt viedä sinut yllättäen Kreikkaan.

Vietätte kaksi ihanaa viikkoa Ateenassa, käytte museoissa ja konserteissa, syötte ulkona, rakastelette aamuin illoin. Tunnet olevasi turvassa, hän pitää sinusta huolta, olosi on tuskin koskaan ollut kevyempi. Avariens pihojen palmut ja sitruspuut saavat sinut melkein unohtamaan kuka olet.

Vuokraamanne asunto on kaunis. Suuresta ruokasalista näkyy pittoreskille kujalle, jolla myydään viikonloppuisin tuoreita vihanneksia. Keittiö on suuri ja tyylikäs, samoin makuuhuone. Teillä on kattoterassi, jolla voitte iltaisin katsella kaupungin valoja ja juoda viiniä.

Asunnossa on vain yksi erikoinen puoli: wc:hen ei saa laittaa paperia, koska viemäri saattaa tukkeutua. Pöntön vieressä seisoo roskakori, joka on tarkoitettu virtsaisille ja ulosteisille papereille. Bakterikammoisena et ilahdu järjestelystä, mutta muutamassa viikossa ehdit tottua siihen.

Poikaystäväsi suostuu viemään pussin roskakoriin, sinun ei tarvitse siihen koskea. Paskapaperit vaeltavat läpinäkyvässä

skalainen levittää kätensä hy-
hätä olalle, kysyy jotakin kä-
nian, jota et ymmärrä.
aikuttaa normaalilta ihmiseltä,
ja pelkoja.

in nopeita johtopäätöksiä.
emaan. Sinun tekee mieli suo-
arovasti lepoasentoon. Pian pa-
taa sinut miellyttävään uneen.

telänmatkalla. Poikaystäväsi on
Kreikkaan.

ja Ateenassa, käynte museoissa
rakastelette aamuin illoin. Tun-
ä sinusta huolta, olosi on tuskin
ien pihojen palmut ja sitruspuut
iaan kuka olet.

taunis. Suuresta ruokasalista nä-
nyydään viikonloppuisin tuoreita
ja tyylikäs, samoin makuuhuone.
oitte iltaisin katsella kaupungin

ikoinen puoli: wc:hen ei saa lait-
attaa tukkeutua. Pöntön vieressä
koitettu virtsaisille ja ulosteisille
ena et ilahdu järjestelystä, mutta
ottua siihen.

nään pussin roskakoriin, sinun ei
paperit vaeltavat läpinäkyvässä

pussissa kadun roskalaatikkoon ilman, että ajattelet koko
asiaa.

Pireuksen kuumuutta hohkaavassa satamassa olet pakahtua
onneen. Matka ei olisi voinut mennä paremmin: olette terve-
itä, iloisia ja hyväntuulisia. Yksikään niistä kauhuskenaariois-
ta, joita sinulla oli ennen matkaa, ei ole toteutunut.

Tuuli saa hiuksesi hulmuamaan. Meri välkehtii vaalean-
sinisenä. Siellä täällä näkyy kivikkoisia rantoja, maailman
eteiseen kulkeutuneita kiviä.

Ensimmäinen majapaikkanne on melkein autiolla saarella.
Vanha nainen vuokraa teille merensinisen huoneen. Rakas-
telette ja nauratte, hymyt sekoittuvat suudelmiin, suudelmat
hymyihin. Aamulla uitte niin kauan, että iltapäivällä nukut-
te useamman tunnin päiväunet. Kun lähdette saarelta, vilku-
tatte kannella hyvästejä kallioille, rannoille ja kuivettuneille
pelloille.

Seuraavalla saarella teidän on vaikeampaa löytää yösiijaa.
Kaikki halvat vaihtoehdot on varattu, vaatimattomat hotellit ja
majatalot ovat täynnä koululaisryhmiä. Onneksi olette rento-
ja, poikaystäväsi sanoo, ettei yhden yön kallis majoitus syökse
teitä vararikoon. Myötäilet häntä, olet iloinen, että hän ottaa
mukavuutesi huomioon.

Varaatte huoneen neljän tähden hotellista. Se on uusi, ava-
ra lasirakennus, joka kertoo kasvavasta turismista, varakkais-
ta saksalaisista ja ranskalaisista, jotka tahtovat yhä pienem-
mille ja rauhallisemmille saarille. Uutuuttaan kiiltävä hotelli
tekee vaikutuksen yksityiskohdillaan: kaikki on selkeää, har-
kittua, puhdasta.

Wc:hen mennessäsi huomaat jotakin poikkeavaa. Missään ei lue, että pönttöön ei saa heittää paperia. Pöntön vieressä on kyllä roskakori, mutta siinäkään ei lue mitään.

Huomautat asiasta poikaystävällesi. Hän ei kuule mitä sanot, makaa bokseissa sängyllä putoamaisillaan iltapäivän tajuttomuuteen. Korotat ääntäsi, sanot että kyltti puuttuu, missään ei lue varoituksia viemärin tukkeutumisesta.

Poikaystäväsi ei vaikuta kiinnostuneelta.

Päätät kokeilla asiaa.

Tarpeiden teon jälkeen pyyhit normaalisti, pudotat paperin ulosteen päälle. Se on mukavaa, yhtäkkistä arjen luksusta, jota kotona pidit itsestäänselvyytenä. Jätät kannen auki nähdäksesi, miten uusi pönttö vetää paperin ja ulosteen viemäriin.

Vetäessä kuuluu kova ääni, kuin jotakin lohkeaisi. Vesi syöksyy ulosteen ja paperin päälle, mutta ne eivät lähde alaspäin vaan pysyvät paikallaan. Loriseva vesi täyttää pöntön hitaasti, ja paperi, uloste ja vesi alkavat valua pöntöstä lattialle.

Huudat poikaystäväsi.

Hän tulee wc:hen hämmentyneenä, puoliuinisena. Hän levittää kätensä, sanoo, ettei osaa tehdä putkitöitä, ei hän ymmärrä mitä on tapahtunut. Hän käskee ilmoittamaan henkilökunnalle.

Soitat itkuisena vastaanottoon.

Virkailija vastaa tyyliä.

Sinua itkettää, menette lähekkäin, odotatte puoli tuntia, että jotakin tapahtuisi, laitatte päälle parhaat vaatteenne, jotta henkilökunta ymmärtäisi teidän olevan hotellin arvoisia.

Lopulta oveen koputetaan. Päästätte sisälle kaksi vakavaa miestä. Toisella on sanko ja pieniä välineitä, toisella moppi. He sanovat jotakin toisilleen espanjaksi. Kumpikaan ei tervehdi teitä, miehet vain kävelevät suoraan wc:hen ja alkavat töihin. Sinua ei enää itketä. Noin epäkohteliaat miehet ansaitsevat

at jotakin poikkeavaa. Missään
tää paperia. Pöntön vieressä on
in ei lue mitään.

tävällesi. Hän ei kuule mitä sa-
tyllä putoamaisillaan iltapäivän
si, sanot että kyltti puuttuu, mis-
in tukkeutumisesta.
nostuneelta.

hit normaalisti, pudotat paperin
aa, yhtäkkistä arjen luksusta, jo-
tenä. Jätät kannen auki nähdäk-
paperin ja ulosteen viemäriin.

kuin jotakin lohkeaisi. Vesi syök-
e, mutta ne eivät lähde alaspäin
seva vesi täyttää pöntön hitaasti,
at valua pöntöstä lattialle.

tyneenä, puoliunisena. Hän levit-
tehdä putkitöitä, ei hän ymmärrä
see ilmoittamaan henkilökunnalle.
toon.

hekkäin, odotatte puoli tuntia, et-
e päälle parhaat vaatteenne, jotta
dän olevan hotellin arvoisia.

n. Päästätte sisälle kaksi vakavaa
pieniä välineitä, toisella moppi. He
spanjaksi. Kumpikaan ei tervehdi
suoraan wc:hen ja alkavat töihin.
epäkohteliaat miehet ansaitsevat

kohtalonsa: mopata turistin ulosteita lattialta juuri tällaisena
kauniina päivänä.

Kuulette miten miehet hokevat *mierda, mierda*, muuta et-
te ymmärrä.

Näet, että poikasystävääsi naurattaa. Hän on pikemminkin
huvittunut kuin häpeissään. Päätät yrittää samaa strategiaa.
Hymyilet itsellesi leveästi. Ajattelet, että kiusallisinkin katas-
trofi on vain kiusallinen katastrofi.

Kun miehet poistuvat, menette sängylle vierekkäin ja nau-
ratte yhdessä. Sinusta tuntuu, että tästä lähtien voit tehdä hä-
nen seurassaan mitä hyvänsä. Rakastelette ihanasti, häpeän
kasvattaman intohimon voimalla.

Heräät kun kone alkaa laskeutua.

Pariisissa on kylmä. Vaikka koneesta pääsee suoraan put-
kea pitkin kentälle, ehdit aistia kirpeän pakkasilman oviau-
kolla. Kävelet väsyneenä katsomaan, miltä portilta lento Hel-
sinkiin lähtee. Ranskalainen kulkee perässäsi, vetää pyörillä
kulkevaa matkalaukkua. Ajattelet kiitollisena, ettei hänestä ol-
lut sinulle vaaraa.

Seisot hyväntuulisena ja pirteänä inforuudun edessä. Lento-
si tietoja ei näy vielä. Vatsasi voi niin hyvin, että uskallat käydä
juomassa espresson. Tuntuu vaikealta pidättäytyä croissantis-
ta. Joudut muistuttamaan itseäsi, ettet ole yhtäkkiä parantu-
nut keliakiasta.

Vieressäsi kapeaan, mustaan pukuun pukeutunut mies le-
vittää marmeladia leivälleen ja maistaa kahviaan.

Iloitset siitä, että olet taas omassa maanosassasi. Illalla olet
kotona. Katselet kenttää, ajattelet maisemaa, jonka näet keittiösi

ikkunasta, täytät sudokuja, silmäilet lehdestä kuvia. Pitkää ja kiireistä työviikkoa seuraa pitkä ja kiireetön viikonloppu.

Jos osaisit ranskaa, sanoisit muutaman kohteliaan sanan vierustoverillesi. Mutta tyydyt pysymään hiljaa, miettimään riiveiltä puuttuvia numeroita, katsomaan kentällä liikkuvia ihmisiä. Tuttu ajatus nousee mieleen: miten monta elämäntarinaa yhdessä tilassa mahtuu kulkemaan, jokaisella matkailijalla omat ajatuksensa, suunnitelmansa, huolensa.

Sinä et ole heitä oudompi eivätkä he ole sinua parempia.

Kun lentosi tieto napsahtaa ruudulle, lähdet porttia kohti. Kiität tarjoilijaa, hymyilet aurinkoisesti. Poikkeat kaupassa ostamassa suklaata tuliaiseksi, ostat itsellesi banaanin.

Näet koneen odottamassa ikkunan toisella puolella, arvioit rivimäärän, sitten lasket ihmiset, jotka odottavat saman portin luona. Olet varma, että kone on korkeintaan puoliksi täynnä. Ilahdut ajatellessasi, että saat nauttia omasta tilasta ja rauhasta.

Pian sinulle annetaan suomalainen lehti ja voit katsoa, mitä kotimaassa on tapahtunut. Saat puhua lentoemännille suomea, ja he vastaavat sinulle omalla kielelläsi. Ajatus kotiinpaluusta saa sydämesi lyömään nopeammin.

Istut aulassa ja mietit, pitäisikö sinun käydä wc:ssä ennen lentoa. Se ei tunnu välttämättömältä, kestät varmasti Helsinki-Vantaalle käymättä vessassa. Mutta kun huomaat, ettei wc:n edessä ole ruuhkaa, päätät käväistä siellä varmuuden vuoksi.

Kaikissa kopeissa näkyy vihreä tunnus, ne odottavat sinua kuin mykät rakastajat. Valitset viimeisen kopin, koska tahdot nauttia täydellisestä yksinäisyydestä.

mäilet lehdestä kuvia. Pitkää ja
tä ja kiireetön viikonloppu.
sit muutaman kohteliaan sanan
pysymään hiljaa, miettimään ri-
tsomaan kentällä liikkuvia ihmi-
nen: miten monta elämäntarinaa
semaan, jokaisella matkailijalla
ansa, huolensa.
vivätkä he ole sinua parempia.
aa ruudulle, lähdet porttia koh-
aurinkoisesti. Poikkeat kaupassa
si, ostat itsellesi banaanin.
ikkunan toisella puolella, arvioit
iset, jotka odottavat saman por-
ne on korkeintaan puoliksi täyn-
ä saat nauttia omasta tilasta ja
malainen lehti ja voit katsoa, mi-
.. Saat puhua lentoemännille suo-
omalla kielelläsi. Ajatus kotiin-
iän nopeammin.

kö sinun käydä wc:ssä ennen len-
mältä, kestät varmasti Helsink-
a. Mutta kun huomaat, ettei wc:n
cäväistä siellä varmuuden vuoksi.
vihreä tunnus, ne odottavat sinua
set viimeisen kopin, koska tahdot
syydestä.

Kun vedät housusi alas ja kyykistyt pöntölle, kohtaat kam-
mottavan näyn. Pikkuhoususi ovat märät, ne ovat täynnä pie-
niä ruskeita klönttejä.

Olet istunut koko lennon likaisissa pikkuhousuissa, mutta
et ole huomannut mitään. Jokaisen äänettömän ja hajuttoman
pierun mukana housuihisi on tupsahtanut teelusikallinen tai
kaksi.

Purskahdat itkuun.

Ensin ajattelet tulehduksia, kaikkia terveydellisiä katastro-
feja, joihin housuun paskominen voi johtaa. Sitten ajattelet ha-
jua, joka jossakin vaiheessa paljastaa häpeällisen salaisuute-
si muille.

Kauhot vessapaperia käteesi ja syliisi, mutta tiedät, ettei sii-
tä ole apua. Kuuntelet: saniteettitiloissa ei edelleenkään ole
ketään.

Istut pää polvien välissä ja mietit.

Sinulla ei tietenkään ole toisia alushousuja käsilaukussasi,
miten voisikaan olla. Edes pikkuhousunsuojia ei ole mukana,
ja olisiko niistäkään apua. Päättät pyyhkiä pakarat niin tarkas-
ti kuin suinkin, sitten pyyhit pikkuhousut, kuivaat niitä pape-
rilla molemmin puolin, töpsyttelet huolellisesti.

Laitat paperia peräaukon ja vaginan suojaksi. Haistat, mut-
ta vieläkkään haju ei erotu.

Nouset pöntöltä huimausta tuntien, poistut wc:stä kalpeana
kuin olisit löytänyt pöntöltä ruumiin.

Siivooja tulee sinua vastaan, katsoo silmiisi kuin tietäen.
Naisen sieraimet ovat valtavat. Hänen on pakko haistaa
salaisuutesi.

Viimeiset minuutit odotusaulassa kuluvat hitaasti. Aika laukkaa edestakaisin: kaksi minuuttia eteen, puolitoista taakse, kaksi eteen. Tuijotat cappuccinoa juovia ihmisiä hädän ja epäuskon vallassa.

Kun viimein pääset näyttämään virkailijalle lippuasi, tunnet olevasi salakuljettaja ja terroristi. Kätesi vapisee ja sydämesi hakkaa, mutta kukaan ei pysäytä sinua.

Tuskan ja häpeän hien päällystämänä kuljet putken läpi ja astut koneeseen, etsit paikkasi. Kun varmistuu, ettei viereesi tule ketään, lähetät lentosuukon jumalalle, vaikka tiedät, ettei haju tottele penkkirivejä.

Otat peitteen ylessi, kääriydyt siihen niin tiiviisti kuin pystyt, teeskentelet nukkuvasi. Kun avaat silmäsi, et katso liian kauan lähelläsi istuvia, jotta et vaikuttaisi epäilyttävältä. Toivot, että lentoemännät eivät palvele sinua.

Päätät, ettet käy wc:ssä matkan aikana, ettet liiku paikaltasi vaikka happinaamarit putoaisivat ja moottorit alkaisivat sakata.

Rukoilet, että kone putoaisi, sitten kadut toivettasi, rukoilet, että kone saapuisi turvallisesti perille, sitten rukoilet, että kone putoaisi, sitten rukoilet, että saapuisit turvallisesti perille ja pikkuhoususi olisivat ihmeen kautta kuivat.

Kuten niin usein vaikeina hetkinä, et tiedä miten istuisit.

Ensin unohdat, mitä sinun piti matkallasi tehdä, sitten mitä lähipäivinä on luvassa. Tuntuu kuin näkisit itsesi jostakin kaukaa ja korkealta: kyyryssä istuvan, peitteeseen kääriytyneen punastuneen hahmon, jolla on jälleen tavattoman vaikeaa itsensä kanssa.

Istut vaiti ja odotat, että tämä jokin menisi ohi.